

Силабус навчальної дисципліни
«Теорія та історія соціальних комунікацій»

Спеціальність	<i>029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»</i>
Освітня програма	<i>ОПП «Інформаційна аналітика та PR-діяльність»</i>
Освітній рівень	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Статус дисципліни	<i>Обов'язкова</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Курс / семестр	<i>3 курс, 6 семестр</i>
Кількість кредитів ЄКТС	<i>6</i>
Розподіл за видами занять та годинами навчання	<i>Лекції – 32 год.</i>
	<i>Практичні – 32 год.</i>
	<i>Самостійна робота – 116 год Індивідуальна робота – не передбачена.</i>
Форма підсумкового контролю	<i>Екзамен</i>
Кафедра	<i>Кафедра українознавства, культури та документознавства, ауд. 214 П https://nupp.edu.ua/page/kafedra-ukrainoznavstva-kulturi-ta-dokumentoznavstva.html</i>
Викладач (-і)	<i>Мізіна Ольга Івнівна, к.філол.н., доцент https://nupp.edu.ua/page/profil-vikladacha-olga-mizina.html</i>
Контактна інформація викладача (-ів)	<i>olamizina@gmail.com 095-0954664</i>
Дні занять	<i>За розкладом, відповідно до графіку навчального процесу</i>
Консультації	<i>Аудиторія 309 відповідно до графіку</i>
Мета навчальної дисципліни – формування в студентів системи знань про теорії та закономірності розвитку комунікаційної системи суспільства, історії соціально-комунікаційних інститутів суспільства, етапів становлення соціально-комунікаційних	
Результати вивчення навчальної дисципліни ПРН 3. Керувати документаційними процесами діяльності установ, користуватися засобами електронного документообігу, організувати референтну та офісну діяльність. ПРН 5. Узагальнювати, аналізувати й синтезувати інформацію в діяльності, пов'язаній із її пошуком, накопиченням, зберіганням та використанням. ПРН 11. Здійснювати пошук інформації в різних джерелах для розв'язання професійних завдань. ПРН 15. Використовувати різноманітні комунікативні технології для ефективного спілкування на професійному, науковому та соціальному рівнях на засадах толерантності, діалогу і співробітництва.	
Передумови вивчення навчальної дисципліни Оволодіння знаннями про історію становлення науки, що вивчає соціальні комунікації, комунікаційні системи суспільства, основні теорії й моделі соціальних комунікацій ґрунтується на тісному взаємозв'язку з іншими навчальними дисциплінами, зокрема з такими, як «Історія України», «Соціологія комунікацій».	
Зміст навчальної дисципліни	
Змістовий модуль 1. Соціальні комунікації як об'єкт наукового дослідження	
Тема 1. Соціальні комунікації як об'єкт наукового вивчення.	
Тема 2. Історія становлення соціальних комунікацій та соціально-комунікаційних інститутів.	
Тема 3. Становлення науки про соціальну комунікацію.	
Тема 4. Вплив наукових шкіл на розвиток науки про соціальну комунікацію.	
Змістовий модуль 2. Теорії і моделі соціальних комунікацій	

- Тема 5.** Основні теорії соціальної комунікації
Тема 6. Теорії соціальних комунікацій на основі психодинамічної моделі К. Говленда.
Тема 7. Теорії та моделі соціальної комунікації.
Змістовий модуль 3. Реалізація соціальних комунікацій у суспільстві
Тема 8. Форми і формати соціальної комунікації.
Тема 9. Види та фактори соціальної комунікації.
Тема 10. Визначення і модель соціальної комунікації.
Тема 11. Професійні комуніканти в системі соціальної комунікації.
Тема 12. Трансформація систем соціальної комунікації.
Тема 13. Основи соціально-комунікаційного впливу.

**Сторінка курсу
на платформі
Moodle**

Розміщено: силабус, робоча програма дисципліни, робочий план (технологічна карта), матеріали лекцій, завдання до практичних занять, завдання для самостійної роботи студентів.
<https://dist.nupp.edu.ua/course/view.php?id=1947>

Рекомендовані джерела

Основні

1. Бондар Ю. Книжкові видання як форма соціальної та політичної комунікації. *Вісник Книжкової палати*. 2013. № 10. С. 39–42.
2. Давидова І.О. Професійна інформаційна діяльність: подальші шляхи когнітивнокомунікаційного розвитку. *Вісник Книжкової палати*. 2017. №7. С. 30–34.
3. Житарюк М.Г. Теорії когнітивної відповідності: функціональні параметри і проблеми ефективності інформаційного балансу в сучасному журналістикознавстві. *Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство*. Львів, 2008. С. 139–196.
1. Зернецька О.В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини. Київ : Освіта, 2009. 248 с.
2. Квіт С. Масові комунікації : підручник. Київ : Вид. Дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 345 с.
4. Мак-Квейл Д. Теорія масової комунікації. Львів : Літопис, 2010. 538 с.
5. Павлюк Л. Знак, символ, міф у масовій комунікації. Львів : ПАІС, 2006. 176 с.
6. Різун В.В. Теорія масової комунікації : підручник. Київ : Просвіта, 2008. 260 с.
7. Хилько М. Деякі методологічні проблеми дослідження соціально- комунікаційних технологій в українській науковій думці. *Освіта регіону*. № 1-2. 2014. С. 70–74.
8. Холод О. М. Соціальні комунікації: соціо- і психолінгвістичний аналіз ; навч. посіб. 2-ге вид., доп. і перероб. Львів : ПАІС, 2011. 288 с.
9. Холод О. Соціальні комунікації: тенденції розвитку : навч. посіб. 2-ге вид., перероб й доп. Київ: Видавництво «Білий Тигр», 2018. 370 с.
10. Ярошенко О.В. Основи теорії мовної комунікації. Київ, 2010. 312 с

Допоміжні

1. Аверіна К. С. Технології управління соціально-комунікаційними процесами у вищому навчальному закладі України. *Світ соціальних комунікацій*. 2011. Т. 3. С. 68–70.
2. Автономова Н. Інформаційні видання в системі документної комунікації. *Наукові праці НБУВ*. 2010. Вип. 27. С. 148–158.
3. Андрущенко О. А. Реклама як сучасний засіб масової комунікації. *Актуальні питання масової комунікації*. 2010. Вип. 11. С. 21–25.
4. Білан Н. І. Інформаційне суспільство у вітчизняних і зарубіжних теоріях глобального розвитку. *Актуальні питання масової комунікації*. 2009. Вип. 10. С. 20–23.
5. Булахова Г. Бібліотечна реклама як засіб комунікації. *Наукові праці НБУВ*. 2011. Вип.30. С. 150–160.
6. Грабар Н. Мультимедійні технології та їхній вплив на комунікацію в освіті. *Вісник Книжкової палати*. 2012. № 6. С. 20–22.
7. Квіт С. Масові комунікації: підручник. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008.

208 с.

8. Партико З.В. Теорія масової інформації: Навчальний посібник. Львів, «Паїс», 2007. 122 с.
9. Холод О. М. Трансгресивна тенденція розвитку соціальних комунікацій у теорії Валентини Ільганаєвої. *Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації*. 2017. № 1. С. 43–52.

Нормативні документи

1. Закон України «Про внесення змін до закону України «Про Національний архівний фонд і архівні установи». *Архіви України*. 2002. № 1–3. С. 3–23.
2. Закон України «Про інформацію». *Голос України*. 1992. 13 листопада.
3. Закон України «Про науково-технічну інформацію». *Голос України*. 1993. 23 липня.
4. Закон України «Про Національний архівний фонд і архівні установи». *Архіви України*. 1993. № 4–6. С. 4–15.
5. ДК 010–98. Державний класифікатор управлінської документації. К., 1999.
6. ДСТУ 2392–94. Інформація та документація. Базові поняття. Терміни та визначення. Чинний від 1995–01–01. К., 1994.
7. ДСТУ 2394–94. Інформація та документація. Комплектування фонду, бібліографічний опис, аналіз документів. Терміни та визначення. К., 1994.
8. ДСТУ 2395–94. Інформація та документація. Обстеження документа, встановлення його предмета та відбір термінів для індексування. Основні вимоги. Чинний від 1995–01–01. К., 1994.
9. ДСТУ 2628–94. Системи оброблення інформації. Оброблення тексту. Терміни та визначення. Чинний від 1995–01–07. К., 1994.
10. ДСТУ 2732–94. Діловодство й архівна справа. Терміни та визначення. Чинний від 1995–07–01. К., 1994.
11. ДСТУ 2737–94. Записування і відтворення інформації. Терміни та визначення. Чинний від 1995–07–01. К., 1994.
12. ДСТУ 3017–95. Видання. Основні види. Терміни та визначення. Чинний від 1996–01–01. К., 1995.
13. ДСТУ 3018–95. Видання. Поліграфічне виконання. Терміни та визначення. Чинний від 1996–01–01. К., 1995.
14. ДСТУ 3843–99. Державна уніфікована система документації. Основні положення. К., 2000.
15. ДСТУ 3844–99. Державна уніфікована система документації. Формуляр-зразок. Вимоги до побудови. К., 2000.
16. ДСТУ 4163–2003. Державна уніфікована система документації. Уніфікована система організаційно-розпорядчої документації. Вимоги до оформлювання документів. К., 2003.
17. ДСТУ 4423-1:2005. Інформація та документація. Керування документаційними процесами. Ч. 1. Основні положення (ISO 15489-1: 2001, MOD). Інформація та документація. Керування документаційними процесами. Частина 1 Основні положення (ISO 15489-1:2001, MOD). [Чинний від 2007-04-01]. К. : Держспоживстандарт України, 2005. 34 с. (Національний стандарт України). Режим доступу: URL: <http://metrology.com.ua/download/dstu-gost-gost-r/60-dstu/470-dstu-4423-1-2005>.
18. Галузевий стандарт України «Документи з паперовими носіями. Правила зберігання Національного архівного фонду. Технічні вимоги». *Архіви України*. 2001. № 1–2.
19. Інструкція про порядок відбору та передачі секретних документів на архівне зберігання. *Архіви України*. 1997. № 1–6.

Система оцінювання результатів навчання

Загальна трудомісткість дисципліни – 100 балів, із них при підсумковому контролі у вигляді екзамену 50 балів відведено на поточний контроль, а 50 балів – на підсумковий. Більш детальна інформація щодо оцінювання наведена в робочій навчальній програмі дисципліни.

Накопичування балів з навчальної дисципліни

Види навчальної роботи

Мак кількість балів

Виконання завдань на практичних заняттях, тестування за

50

темами		
Екзамен		50
Максимальна кількість балів		100
Відповідність шкали оцінювання ЄКТС національній системі оцінювання та шкалі оцінювання Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»		
Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	відмінно
82 – 89	B	добре
74 – 81	C	
64 – 73	D	задовільно
60 – 63	E	
35 – 59	FX	незадовільно
1 – 34	F	
Політики навчальної дисципліни		
<p>Вивчення навчальної дисципліни потребує роботи з інформаційними джерелами, підготовки до лекцій і практичних занять, виконання усіх завдань згідно з навчальним планом.</p> <p>Підготовка до практичних занять передбачає: ознайомлення з питаннями, які виносяться на заняття з відповідної теми; вивчення лекційного матеріалу. Рішення практичних завдань повинно демонструвати ознаки самостійності виконання здобувачем такої роботи, відсутність ознак повторюваності та плагіату.</p> <p>Присутність здобувачів вищої освіти на практичних і лекційних заняттях є обов'язковою, важливою також є їх участь в обговоренні всіх питань теми. Пропущені заняття мають бути відпрацьовані. Здобувач вищої освіти повинен дотримуватися навчальної етики, поважно ставитися до учасників процесу навчання, дотримуватися дисципліни й часових (строкових) параметрів навчального процесу.</p> <p>Більш детальну інформацію щодо компетентностей, методів навчання, форм оцінювання, самостійної роботи наведено у Робочій програмі навчальної дисципліни (https://dist.nupp.edu.ua/course/view.php?id=1947).</p>		

Силабус затверджено на засіданні кафедри українознавства, культури та документознавства
22 серпня 2023 р. Протокол № 1